UCHWAŁA NR VII/XXXI/273/26
RADY POWIATU WEJHEROWSKIEGO

z dnia 4 września 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Zarządu Powiatu Wejherowskiego

Na podstawie: art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025, poz. 1684) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 4 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025, poz. 1691),

Rada Powiatu Wejherowskiego
uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za bezzasadną skargę na działalność Zarząd Powiatu Wejherowskiego.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do przekazania Skarżącym odpisu uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Powiatu Wejherowskiego

Krzysztof Bober

Uzasadnienie

Zgodnie z artykułem 229 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego do rozpatrzenia skargi na działalność zarządu powiatu i jednostek organizacyjnych właściwa jest rada powiatu.

W dniu 20 lipca 2026 r. do Starostwa Powiatowego w Wejherowie wpłynęła skarga w sprawie działań Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Wejherowie oraz Wicestarosty. Skarżący wskazują na „na brak kompetencji", doświadczenie „lekceważenia, pogardy oraz przeogromnego braku wsparcia ze strony PCPR Wejherowo".

Wskazać należy, że Wicestarosta nie stanowi odrębnego organu administracji samorządowej. W ramach podziału kompetencji pomiędzy członków Zarządu Powiatu sprawuje bezpośredni nadzór nad działalnością Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Wejherowie. W związku z tym pismo należy traktować jako skargę na Zarząd Powiatu.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na podstawie zebranych materiałów ustaliła, co następuje:

1) Skarżący stanowią rodzinę zastępczą niezawodową od dnia 7 lipca 2025 r. W ich pieczy znajduje się trójka dzieci. W skardze zarzucają Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie brak kompetencji co uzasadniają niewłaściwym działaniem w następującym zakresie: „wnioski już od stycznia jeden za jednym są odrzucane, każdy jeden jest lekceważony bez wyjaśnień" oraz „Pani Dyrektor – ta unika spotkań, odsyła nas do kierownika, który nie pracuje tam nawet miesiąca".

2) Zgodnie z Ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej rozróżniane są 4 formy rodzinnej pieczy zastępczej, rodzina zastępcza spokrewniona, niezawodowa, zawodowa oraz rodzinny dom dziecka i od tego uzależnione jest jakie świadczenia są przyznawane. W pierwszej kolejności przyznawane jest świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania dziecka, które obecnie wynosi co najmniej 1075,00 zł dla rodziny zastępczej spokrewnionej i 1628,00 zł dla innych form pieczy zastępczej, do tego może przysługiwać dodatek na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania dziecka z orzeczoną niepełnosprawnością w wysokości co najmniej 302,00 zł miesięcznie. Świadczenia te nie są przyznawane żadnej osobie sprawującej rodzinną piecze zastępczą w kwocie wyższej. Skarżący otrzymują wszystkie obligatoryjne świadczenia, poza dodatkiem w związku z niepełnosprawnością, gdyż pomimo poinformowania o możliwości pozyskania w związku z tą okolicznością dodatkowych środków nie złożono wniosku o orzeczenie w przedmiotowej sprawie. Ponadto rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka można przyznać świadczenia fakultatywne: dofinansowania do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka, świadczenie na pokrycie kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka oraz kosztów związanych w wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki. Skarżący w 2025 roku otrzymali dwukrotnie świadczenie związane z wypoczynkiem dziecka poza miejscem zamieszkania w wysokości 250,00 zł. W 2026 wniesiono o przyznanie świadczenia w wysokości 15.000,00 zł, co zostało skorygowane i ostatecznie zostało przyznane świadczenie w wysokości 657,50 zł na każde z trójki dzieci. Skarżący otrzymali trzy jednorazowe świadczenia na pokrycie niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanych dzieci w łącznej kwocie 5.500,00 zł. Jednocześnie przyznane zostały dwa jednorazowe świadczenia na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki nad dziećmi w łącznej kwocie 3.829,00 zł. Przedmiotowe świadczenie jest obligatoryjne dla rodzinnych domów dziecka.

3) Rodzina zastępcza niezawodowa może otrzymywać również środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego. Skarżący z uwagi na wzrost kosztów utrzymania w sezonie grzewczym otrzymali środki finansowe na utrzymanie domu jednorodzinnego za miesiące: listopad 2025 r., grudzień 2025 r., styczeń 2026 r. oraz luty 2026 r. w wysokości 2.363,60 zł. Świadczenie to jest fakultatywne dla rodziny zastępczej niezawodowej, natomiast obligatoryjne dla rodzin zastępczych zawodowych, w których jest umieszczonych ponad troje dzieci oraz dla rodzinnych domów dziecka. Mając powyższe na uwadze Skarżącym odmówiono przyznania świadczenia za miesiące: sierpień, wrzesień, październik 2025 r. oraz za miesiące: luty, marzec, kwiecień oraz maj 2026 r. We wniosku zgłoszono niewielki koszt utrzymania w przeliczeniu na osobę oraz nie wskazano szczególnych okoliczności uzasadniających przyznanie świadczenia fakultatywnego.

4) Rodzinie zastępczej zawodowej można raz do roku przyznać świadczenie na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem niezbędnego remontu lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnym. Skarżący nie są rodziną zastępczą zawodową w związku z powyższym dwukrotnie odmówiono przyznania tego świadczenia. Pierwszy raz prace wskazane we wniosku miały charakter prac

wykończeniowych pomieszczenia w nowo zamieszkałym budynku, nie prac remontowych w związku ze zdarzeniem losowym – awarią oraz ponowny wniosek gdzie uzasadnieniem było polepszenie komfortu korzystania z łazienki. Wskazane świadczenie jest obligatoryjne dla rodzinnych domów dziecka.

5) Ponadto Skarżący złożyli dwa wnioski o przyznanie świadczenia na pokrycie kosztów związanych z eksploatacją pojazdu. Przyznanie świadczenia w tym zakresie jest możliwe w przypadku zdarzeń losowych bądź innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki. Złożone wnioski nie zawierały takiego uzasadnienia. Wnioskowany zakres kosztów związany był ze zwykłą eksploatacją, która by wystąpiła niezależnie od faktu pełnienia funkcji rodziny zastępczej.

6) Odnośnie zarzutu lekceważenia wniosków czy pozostawiania ich bez wyjaśnień stwierdzić należy, że każda decyzja administracyjna wydawana przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Wejherowie stosownie do treści artykułu 107 § 1 pkt 6 kodeksu postępowania administracyjnego zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne. Tym samym zawiera podanie przyczyny przyznania albo odmowy przyznania danego świadczenia.

7) Z udzielonych przez Kierownika jednostki wyjaśnień wynika, że Skarżący nie występowali o spotkanie z Dyrektorem Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Wejherowie. Natomiast w zakresie odsyłania do kierownika mogło mieć miejsce w zakresie uzyskania informacji, ale nie związanych z przyznawaniem świadczeń, gdyż nowo zatrudniony kierownik jest w Zespole ds. Rodzinnej Pieczy Zastępczej, a decyzje wydawane w opisanym w skardze zakresie wydaje Zespół ds. Świadczeń, gdzie w ostatnim czasie nie było zmiany na stanowisku kierownika. Odnosząc się do spotkań z Wicestarostą wskazać należy, że do opisanego w skardze spotkania doszło w dniu 23 maja 2026 r. Następnie umówione zostało spotkanie na dzień 24 czerwca 2026 r., na które Skarżąca nie stawiła się nie uprzedzając o niemożliwości przybycia czy też informując o ewentualnej potrzebie zmiany terminu.

8) Wskazać należy, że Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie udziela wsparcia na pokrycie potrzeb małoletnich znajdujących się w pieczy, niemniej jednak wsparcie takie następuje w istniejących ramach prawnych jaki i faktycznych możliwości finansowanych Powiatu Wejherowskiego. Nie jest możliwym przyznawanie świadczeń za każdym razem we wnioskowanej wysokości. Ponadto większość zwiększonych wydatków ponoszonych przez Skarżących związane jest z procesem leczenia i rehabilitacji, w związku z czym zostali poinformowani o możliwości złożenia wniosku o ustalenie niepełnosprawności dzieci znajdujących się pod ich opieką. Stworzyłoby to prawne możliwości uzyskiwania dofinansowań z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jak i uzyskanie świadczenia pielęgnacyjnego w wysokości 3.386,00 zł, jak i zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 215,84 zł na każde dziecko. Skarżący nie wyrazili chęci skorzystania z tej możliwości.

Mając powyższe na uwadze Komisja uznała przedmiotową skargę za bezzasadną.

Wobec tego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Piotr Skurzyński